

CORANI SURAM LVII

ARABICE ET SUETHICE

VENIA AMPLISS. FAC. PHILOS. ABOËNS.

P. P.

Mag. IVAR. ULR. WALLENIUS

Linguæ Arabicæ Docens, ad Bibl. Acad. Aman. E. O.

ET

ADOLPH. AXEL. AUGUST. ALLEEN,

Boreales.

In Audit. Philos, die XXVIII April, MDCCCXIX,

b. p. m. s.

P. II.

ABOÆ TYPIS FRENCKELLIANIS.

١٧. إِنَّ الْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُنْتَصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ

قُرْضاً حَسَنَا يُضَاعِفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَيْفَ

١٨. وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ أُولَئِكَ هُمُ

الْمُصَدِّقُونَ وَالَّذِينَ دَعَوْا عَنْهُمْ لَهُمْ أَجْرٌ هُمْ

وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ

17. I sanning skola alla s), som utdela almosor, och som gifva
Gud ett behageligt lån, fördubblaadt återfå det, och dem väntar
en ärofull belöning. 18. Och de, som tro på Gud och på hans
Apostel, desse t) äro de sannfärdige och sin Herres rätte
vittnen u); de skola få sin belöning och sitt ljus v). Men de
som icke tro, och förklara våra uppenbarelser för osanning,

D

اصحاح

s) Ad verbum: qui & quae eleemosynas dant.

t) Emphaseos caussa majoris pronomina duo idem significantia sé invicem immediate sequuntur.

u) شَهِيدٌ, Hebr. טָהֹרֶשׁ, Syr. شَهِيدٌ, variante solituim in
morem prima litera, testis, martyr.

v) Vide Not. m).

أَصْنَابُ الْجَحِبِمْ 19. أَلَمْ وَأَتَهَا الْحَبْوَةُ
 الْدَّبَّابَا لَعِبْ وَلَهُ وَزِينَةٌ وَتَفَلُّخُ بَيْنَكُمْ
 وَتَكَاثُرُ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَانِ كَمَثْلِ غَبْشَ
 أَتَجَبَ الْكُفَّارُ نَبَاتُهُ ذُمَّ يَهْبِجُ فَتَرِيكُهُ مُصْغَرًا
 ذُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ
 20. وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَدَوْانٌ وَمَا الْحَبْوَةُ الْدَّبَّابَا
 إِلَّا مُتَشَاعِ الْغُرُورُمْ 21. سَابَقُوا إِلَيْيَ مَغْفِرَةٍ مِنْ
 ذُمَّ وَجْنَةٌ غَرَضُهَا كَعْرِضُ الْسَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

tillhöra afgrunden. 19. Veten, att d tta timliga lif är en tom lek, ett gyckelspel; och ytter prak, det företräde i ära, de rikedomar och talrika efterkommande I eftersträfven, likna plantor som uppdrifvas af regnet: deras frodiga växt fägnar landtmannen; men de vissna snart, man ser dem gulna, och slutligen alldelös förtorkas. I det tillkommande lifvet vänta svåra straff, 20. och förlåtelse och nåd af Gud; detta timliga är blott ett svekfullt gods. 21. Hasten täflande till Herrans nåd och till paradiset, i vidd såsom himmelen och jorden, beredt

أَعْلَمُ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ نِلْكَيْ فَضْلُ
اللَّهِ يُوَزِّعُهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالْفَضْلِ
الْعَظِيمِ 22. مَا أَصَابَهُ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي أَذْفَانِهِمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ
فَيَرَهُمْ أَنَّهَا عَلَيْهِمْ أَلَّا يَجِدُونَهُ 23. لِكُلِّ
قَاتِلٍ أَعْلَمُ مَا فَاعَلَهُمْ وَلَا تَغْرِبُوا بِمَا
أَتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يَعْلَمُ كُلَّ مُخْتَالٍ فَهُوَ وَمِنْ

för dem som tro på Gud och på hans apostlar. Sådan är
Guds godhet, hvilken han bevisar dem honom täckes; och Gud
är i sanning rik på godhet. 22. Intet händer x) på jorden
eller eder sjelfva, som icke i bok y) tecknad blifvit förrän
vi skapade det — ty sådant är lätt för Gud: 23. på det I icke
mågen bedrövas för det eder undgår, eller förhäfva eder öfver
det eder vederfares; ty Gud ülskar ingen högmodig, förmäten,

24.

x) Pr. *Ingen händelse händer*, qua vocum ex eadem radice
profectarum conjunctione, a genio linguarum nostrarum
magis aliena, valde delectantur Arabes.

y) Sc. in libro decretorum divinorum. V. RELAND, l. c. p. 44.
SALE Prel. Disc. p. 64 & 103.

24. أَلَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ الْنَّاسَ بِالْبُخْلِ

وَهُنَّ يَنْهَاوْلُ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ أَلَّا يَنْهَا:

لَقَدْ أَمْسَكْنَا مُسْكِنًا بِالْبَيْتَنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مُعْنَوْمًا

الْكِتَابَ وَأَنْجَبْنَا لِبَعْدَهُمُ الْنَّاسُ بِالْفَسْطَطِ

وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَاعُ

24. ingen, som *girig* är, och till *girighet* andra uppmanar:

och *eho sig bortvända* må z), är dock *Gud rik*, tillbedjans-

värd. 25. Tillförene hafve vi skickat våra apostlar med klara

uppenbarelser, och nedsändt med dem *Skriften* och vägen aa),

på det menniskorne måtte vid rätvisan blifva: vi hafve ned-

sändt det *kraftfulla jernet*, menniskan till mångfaldig nytta,

och på det *Gud* må lära känna dem, som i hemlighet bb)

للناس

z) Ab erogandis, quæ religioni debentur.

aa) Solitum justitiæ symbolum,

bb) Ut iis, qui mente atque animo doctrinam amplecteren-
tur veram, *Islam*, studii sui, armis pro religione capien-
dis, declarandi copiam faceret.

لَلَّهُ أَنْشَأَنَا وَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ مِنْ يُنْذِرُهُ وَوَسْلَةً بِالْغَيْبِ
 إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ 26. وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا
 وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعْلَنَا فِي قُرْبَتِهِمَا الْمُنْذِرَةِ
 وَالْكِتَابَ فَهَذِهِمْ مُّهَاجِرُونَ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ
 فَاسْتَوْنُ 27. ذَمَّ قَفَّبَنَا عَلَيْ أَذْنَاهِمْ دَرْسَلَنَا
 وَقَعَبَنَا بِعَبْدَشِي أَبْنِ مُسْرِيْمَ وَقَعَبَنَا الْأَنْجَبَلَ
 وَجَعْلَنَا فِي قَلْبِ الْمُنْذِرِ أَذْبَغْوَهُ مُغْفَةً وَرَحْمَةً
 وَرَهْبَانِيَّةً أَبْنَاهُوْهَا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ

bistå honom och hans apostlar. — *I sanning är Gud stark och mäktig.* — 26. *Vi hafve tillförene sändt Noah och Abraham, och skänkt deras efterkommande den prophetiska förmågan och Skriften: af dem läto någre föra sig till rätta, men månge förblefvo ogudaktige.* 27. *Åter i deras fotspår läto vi våra apostlar följa, vi tåto Jesu Mariæ son följa, gafvo honom Evangelium, och väckte i hans bekännares hjertan gudaktighet och medlidande.* (*Munklesnaden införde de sjelfve,*

اللَّهُ أَكْبَرُ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مَا تَعْوَهُ
حَقٌّ رَّبِّيْتُهُ
فَإِنَّمَا لِلَّهِ الْمُسْكِنُ
أَمْنَوْا مَنْ أَجْرَهُمْ وَكَتَبُوا
فَاسْتَغْفِرُونَ 28. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أَمْنَوْا أَتَقْرَبُوا إِلَيْنَا

utan vår föreskrift, endast af begär att behaga Gud, men
de iakttogo den icke tillhörlichen). Dem af desse, som
trodde, gafvo vi deras lön, men många förblefvo ogudaktige.
28. Sanne trogne cc)! frukten Gud och tron på hans apostel:

وَامْنَوْا

cc) *Vocabula أَمْنَوْا*, Judæos & Christianos, aut
potius hos solos, non respicere, ut in versione sua Co-
rani explicat SALE, contextus orationis & usus Alcorani
probatur. De Moslemis enim, ut *Prodromi ad refutat.*
Alcorani P. III. p. 5 observat etiam MARRACIUS, hic ta-
men de assecclis Iesu interpretans, in Corano proprie ad-
hibentur. Duplex autem præmium *رَوْنَى*
non ideo promittit Mohammedes, quod prophetas agno-
scant priores & ipsum simul pro vero habeant legato
divino, ob uturmque remunerandi, ut habet idem SALE,
auctoritatem secutus interpretum Mohammedanorum; sed
própterea quod, eo præcipue, quoniam maximi erat ad
rem suam momenti, tendens, ut divinam ipsius missio-
nem fide amplectantur homines, non possit, quin majora
præmia hoc facientibus ponat, quam aliis, Christianis e-
tiam & Judæis, quibus sua quoque deberi non negat,

وَلَمْ يَنْذِرُوا بِئْرَهُ وَلَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَفَلَاهُنَّ مِنْ حَتَّىٰ
وَيَعْلَمُ غُلَامٌ أَكْبَرٌ مِنْ ذُورًا تَمْشِيْنَ بِهِ وَيُغْفَرُ لَكَمْ
وَاللَّهُ خَفِيْرُ رِحْمَمْ 29. لِبَلَّا يُعْلَمُ أَهْلُ
الْكِتَابِ إِلَّا يُغْدِرُونَ عَلَيْ شَيْءٍ مِنْ فِضْلِ اللَّهِ

ett fördubbladt mätt af barmhertighet shall han tilldela eder,
skänka eder ett ljus, deri I vandra mägen, och förlåta eder;
ty Gud är nådig och barmhertig. 29. På det dd) Skriftens
bekännare ee) måga se, att de icke hafva någon företrädes-
rätt till Guds välgerningar, och att välgerningarns äro i

وَلَنْ

dd) لِبَلَّا comp. ex لَيْلَةِ ut & لَيْلَةِ pro لَيْلَةِ nonne, particula
excitandi, quæ sæpe verti potest age, agedum. Vide A. J.
SILVESTRE DE SACY Grammaire Arabe, à Paris 1810. I P.
p. 383. Eodem modo Hebrei suo utuntur נִלְלָה. Vides.
W. GESENIUS Lehrgebäude der Hebräischen Sprache Leipzig,
1817. p. 834.

الْذِينَ أَنْذَرْوا اهْلُ الْكِتَابِ (ee)
quibus Scriptura data est. V. supra vers. 15.
اهْلُ pr. populus, familia, varium deinde in lingua Ara-
bica & Persica usum admittit.

وَأَنَّ اللَّهُ أَكْبَرَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَسْتَأْمِنُ اللَّهَ نَوْ إِلَهٌ إِلَّا هُوَ الْعَظِيمُ

Herrans hand, som dem bevisar, hvem honom täckes, den
nåderike Guden.
